

– Господи, моля те, само да отида да я прегърна, да я взема в ръцете си! Да мина прага на къщата си с нея и тогава взема душата ми! Не искам да живея без избраницата си!

Изрекъл тези думи. Същата молитва казвала тогава и избраницата му:

– Господи, моля те, само да видя моя избраник, когото от 20 години не съм видяла! Само да го прегърна, пък взема душата ми!

В тази страна имало един обичай – „кана гджиси“. Всички сватбари минавали да поздравят булката, да и стиснат ръката, да и подарят нещо в знак на уважение. Момъкът също се приближил. Невястата била с наведена глава, от очите и потичали сълзи. Той си подал ръката и тя подала своята, но какво да види – своя собствен пръстен. Вдигнала глава, познала своя любим и се усмихнала радостно – Бог бил чул молитвата и. Момчето грабнал своята избраница, метнал се на коня с нея и препуснал към вкъщи.

Препускали двамата, препускали, най-накрая стигнали къщата на момка. Вдигнал я той на ръце, пренесъл я като своя невеста през прага и в този момент двамата паднали и умрели.

